

РЕШЕНИЕ

№ 13708

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7961** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на О. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед No 1-218/12.07.2024г. на Началника на СЦЗ, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца. В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и издадена при съществени процесуални нарушения. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото.

В с. з., жалбоподателят О. Г., не се явява, а чрез процесуален представител – адв. Ю. поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът – Началника на СЦЗ, не се явява и не се представлява.

СГП, уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

От фактическа и правна страна.

Страните не спорят, а и от представените писмени документи, приети като доказателства по делото се установява, че О. Г. Г. работи като младши инспектор - надзирател втора степен в Затвора в [населено място] I-ва категория.

От приетите по делото три броя докладни записки от Р. Р., К. К. и И. М., както и от докладна

записка №12158/14.06.2024 г изготвена от Д. Г. – ИФ, НС, Н. се установява според ответната страна, че на 12.06.2023г. около 12:35 като постови на пост № 1 Г. допуска в района за затвора до постовата будка гражданка, която държи в ръцете си бял полиетиленов плик. След като провежда разговор с въпросната гражданка, младши инспектор О. Г. Г. - надзирател П-ра степен в затвора в [населено място] 1-ва категория взима от нея полиетиленов плик и го оставя на съхранение в постовата будка, като за действията си не е докладвал на дежурен главен надзирател и командир на отделение в затвора в [населено място] 1-ва категория. В тази докладна записка изготвена за сведение и разпореждане е направен извод от страна на Г., че с тези си действия Г. не е спазил разпоредбите на чл.295, ал.3 от ППЗИНЗС и е нарушил чл.313, ал.1, т.4 от ППЗИНЗС.

Върху тази докладна записка с дата 21.06.2024г. е отбелязана резолюция да се запознае със същата жалбоподателя и да даде в 24 срок обяснения.

Такива са дадени с дата 28.06.2024г. – л.10 от делото.

За извършеното на 12.06.2024 г. нарушение на служебната дисциплина, установено от докладна записка с рег. Хе 12158/14.06.2024 г. по описа на затвора в [населено място] I-ва категория след като е оценил тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, предоставил е възможност на младши инспектор да бъде изслушан, видно от протокол с рег. № 13245/28.06.2024 г. по описа на затвора в [населено място] на основание чл. 200, ал. 1, т.11 от ЗМВР на наказанията и задържането под стража е наложено с оспорената в настоящото производство Заповед дисциплинарно наказание „Порицание за срок от 6 (шест) месеца на Младши инспектор О. Г. Г.. Предупреден е, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

При тази фактическа обстановка, съдът намира, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Оспорената заповед е връчена на 15.07.2024г., видно от положената дата с подпис, а жалбата е подадена на 29.07.2024г. пред АССГ.

Процесната заповед е издадена в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма. Изпълнени са изискванията на чл. 205, ал. 3 и чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като жалбоподателят е имал достатъчно възможност да защити правата и интересите си. В настоящия случай служителят е запознат с акта по дисциплинарната процедура. Предоставена му е възможност да даде обяснения и възражения. Допуснато е обаче съществено процесуално нарушение, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. От събраните доказателства по делото се установява, че формално е спазена процедурата по налагане на дисциплинарни наказания в МВР – спазени са процесуалните срокове, предоставена е възможност служителят на МВР да се запознае с материалите по преписката, да заяви своето становище пред дисциплинарно-наказващия орган преди да му бъде наложено наказанието. Заповедта обаче, по мнение на съда само формално съдържа изискуемите реквизити, по същество е неясна, следствие на което дейността на жалбоподателя Г. е неправилно квалифицирана.

В процесния случай, словесното описание на деянията, вменени като нарушения са свързани с това, че на 12.06.2023г. около 12:35 като постови на пост № 1 допуска в района за затвора до постовата будка гражданка, която държи в ръцете си бял полиетиленов плик. След като провежда разговор с въпросната гражданка, младши инспектор О. Г. Г. - надзирател П-ра степен в затвора в

[населено място] 1-ва категория взима от нея полиетиленов плик и го оставя на съхранение в постовата будка, като за действията си не е докладвал на дежурен главен надзирател и командир на отделение в затвора в [населено място] 1-ва категория.

За тази си деятелност Г. е наказан за неизпълнение на две законови разпоредби.

Първата от тях е свързана с неизпълнение на служебните задължения, вменени с разпоредбите на чл. 295, ал. 3 от ППЗИНЗС „Началникът на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие, началникът на областната или районната служба "Изпълнение на наказанията" и началникът на арестите в съответната териториална служба могат да разрешат влизането и на други лица. ”. Очевидно от събраните по делото доказателства Г. не попада в нито една от изброените в закона категории, поради това и посочването ѝ без мотиви от страна на ДНО, защо приема, че Г. би могъл да бъде субекта на отговорност по този текст, правят заповедта незаконосъобразна.

ЗМВР задължава дисциплинарнонаказващият орган да опише деянията, съставляващи дисциплинарни нарушения, да ги квалифицира, да индивидуализира наказанията и при извършени повече от едно нарушения да определи общото наказание за тях. В случая това е направено за първи път с докладна записка №12158/14.06.2024 г изготвена от Д. Г. – ИФ, НС, Н., който няма законови правомощия да извърши такава преценка. Наказващият орган механично и дословно е преповторил съдържанието, заключенията и предложенията. В случая докладна записка №12158/14.06.2024 г, има само сезиращо действие, същата няма характер на акт на дисциплинарно разследващ орган, поради това и издателят на процесната заповед следва да посочи в заповедта на какво основание и по какви съображения прибегва до налагане на дисциплинарно наказание. Следва да се отбележи, че дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения и догадки. Описанието на деянията и обстоятелствата, при които са извършени, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянията съставляват или не дисциплинарни нарушения и ако е така - те да бъдат правилно квалифицирани, т.е. на тази основа да бъдат определени нарушените законови разпоредби. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, но също така описанието на деянието следва да изпълва конкретен състав на дисциплинарно нарушение. В случая това не е направено.

Съдът намира за недоказано извършването на второто нарушение, посочено в заповедта и свързана с приложението на чл. 313, ал. I, т. 4 от ППЗИНЗС „ приема, съхранява и предава каквито и да е вещи и кореспонденция от и за лишените от свобода и задържаните под стража, служителите и други лица“. По отношение на това нарушение се констатира несъобразяване с разпоредбата на чл.12 от Инструкция № 81213-877/06.07.2022 г., тъй като не е определен вида на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2 от ЗМВР.

По тези съображения, оспорената в настоящото производство заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в списък по чл. 80 от ГПК в общ размер на 510 лева адвокатски хонорар и държавна такса за разглеждане на делото.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на О. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] - Заповед No 1-218/12.07.2024г. на Началника на СЦЗ, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати в полза на О. Г. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 510 (петстотин и десет) лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно.